

Darksiders: The Graphic Adventure

Szövegekönyv

Írta és fordította: Gora

1. oldal

Az ember ideje lejárt.

Mostanra a Föld utolsó lélegzetét veszi - férfi és nő az életükért futnak, megváltásért könyörögnek. Magukért. Családjaikért. Világukért.

A végső háború kezdetét vette. És ezen a csatatéren, hol Angyalok és Démonok ütköznek meg, nincs menekvés.

Egy lény mocsan meg a halandók roncsai között. Embernek tűnik, ám sokkal ősbibb nála. Nem érdekli e világ sorsa -- csak a törvényt követi. Az Ősi Törvényt -- „Amikor a Pecsétek megtörnek, Négy Lovas jó, hogy visszaállítsa az Egyensúlyt.”

Nem hoz ő békét, sem megváltást.

2. oldal

Ő lenne Háború személyesen.

Azért jött ellenőrizni e világot mert egy örökkévalóságig húzóódó konfliktust érzelt.

A jelek ezt igazolták -- a pecsétek megtörték.

3. oldal

És végül...

Mi ez?

"Hol vannak a testvéreim?"

4. oldal

Egy Nefilim volt, ősi faj akárcsak az Arkangyaloké. Egyike a teremtő első harcosainak kik kegyetlenül vették fel a harcot a Sötétséggel szemben. Ám de a primitív nefilim hibázhatott és megvesztegethető volt, ezért végleg száműzve lett a Fényből.

Amikor a porból -- teremtett ember megkapta az Édent, a megalázott nefilim a Paradicsom Mezein találkozott az Arkangyalokkal. A nefilimeket szinte teljesen kiirtották a csata során... négyet kivéve.

Az egyensúly megőrzése érdekében a négy túlélő -- Viszály, Düh, Halál és Háború -- a Tanács ügynökeivé váltak. Hatalmas erő birtokosai lettek. A Lovas szabadon utazhatott a Mennyen és az Alvilág bugyrain keresztül a Tanács végrehajtójaként.

Ám közülük a legifjabbat, Háborút nem volt könnyű megzabolázni. Még a Tanács is rettegett ettől az irányíthatatlan dühtől.

A Tanács parancsot adott ennek a tévelygő lovasnak a térdre kényszerítésére.

5. oldal

Háború -- Azért jöttünk, hogy visszavigyünk.

Ez már a varjak lakomája --

Mindig csak ugyanazt ismétlik -- Sosem térek vissza hozzájuk. Ezek után nem.

A döntés joga nem tiéd. A Tanácsnak nem szegülhetsz ellen, testvérem --

Akkor vágta fel, átkozottak!

6. oldal

Maradjatok ki ebből ostobák!

Meg kell szereznünk a kardját -- Így csak az erejét tápláljuk! Nővérem!

A bölcsesség egy hatalmas adomány...

Vésd az eszedbe!

Még szerencse, hogy Halál szinte sebezhetetlen. Ami viszont a másik karodat illeti...

Nincs szükségem több leckére... egyikőtöktől sem.

7. oldal

Korok elmúltával. Habár a négy lovas az Egyensúly legrettegettebb végrehajtóivá vált, Háborút rövid pórázon tartották. Számptalan alkalommal megidéztek a Tanács előtt.

Mindig tartsd tiszteletben az egyensúlyt. Angyal és Démon egyaránt meghajlik előtte. Vagy megbűnhődnek.

Érinthetetlenek és felelősségre vonhatatlanak vagyunk. --

Hírvivőinkkel ellentétben! --

A nefilim megtisztult bűneitől a lovas kard általi esküje által --

8. oldal

Mindig emlékezz előttünk tett esküdre!

Háború.

Ne vágass fegyvered nélkül.

KÁOSZEVŐ. Az átkozott penge. Lelkek felfalója. Válj mesterévé. --

-- vagy inkább pusztítsuk el?

9. oldal

Vannak mások is kiket fojtogat a Sors keze. Egyik közülük -- ABBADON -- aki épp egy bátor tervet vezet elő a

Fény Városában...

Míg mit itt értekezünk a Fényben, ellenségeink gyarapszanak a Sötétségben! A Sötétség Hercegének démon hordája összeállt. Tábornokai megbuktatásunkra készülnek és mi semmit sem teszünk ellene! Engedjétek utat kardomnak és még előtte lecsapok az ellenségre. Pokolőreim legyőzik őket az örökkévalóságnak!

10. oldal

Hol van a bizonyítéked? Még ha igazat is beszélsz a démonkirályról -- akkor sem támadhatunk indokolatlanul!

Mond csak Abbadon -- a félelem beszél belőled vagy a hatalomvágy?

Amikor e terem romokban hever majd és elnyel téged az áthatolhatatlan sötétség... Emlékezz rá, én figyelmeztettelek.

11. oldal

Gúnyt űztek belőlem, Uriel. Senki sem állt mellém.

Ez nem igaz, nagyuram...

Valaki mindig áll maga mellett.

Bocsáss meg, Uriel. Beszélnem kell ezzel a kettővel --

Hatszembközt.

12. oldal

Vannak a Sötétségnek régiói ahova az Angyalok is félnek belépni. Ám a Tanács keze mindenhová elér...

Behatolók közelítenek, mester. A légiók csak a parancsodra várnak!

Hadd jöjjenek csak elég közel ahhoz, hogy érezhessük bűzölgő vérüket.

13. oldal

Többet is kínálhatok neked Samael a testi örömeimért. Mire vágysz a legjobban?

A hallgatásodra, amíg rendet teszek a birtokomon!

Miféle seregnek van mersze szembeszállni velem?

Ez nem sereg, nagyuram --

Csupán négy lovas.

A sereged gond nélkül levágja őket.

Nem, -- hadd jöjjenek csak.

14. oldal

Ez csapda.

Ebben reménykedtem.

15. oldal

Üdvözöllek, lovas. Mi szél hozott erre? Nem szegtem meg semmiféle esküt.

Csupán csak egy üzenetet jöttünk átadni neked -- egyenlőre. Az angyalok és démonok közti fegyverszünetnek meg kell maradnia.

A Sötét Nagyúr uralkodik ebben a birodalomban, ha emlékezetem nem csal. Elé kellene járulnod, kifutófiú!

Tudjuk, hogy nem sok ideje van már hátra. Te leszel a következő a sorban... és megöröklöd a vállalkozását. Már számolgotod is az órákat.

16. oldal

Átlátok szemtelenségeden, lovas! Nézz csak a Fény felé. Abbadon az aki a háború mellett prédikál -- mond meg mestereidnek, hogy vele foglalkozzanak inkább!

Végezzetek a lovasokkal!

Mi Samaelt szolgáljuk!

Tegyétek le fegyvereiteket!

Hadd menjenek.

17. oldal

Mesterek -- szörnyű híreim vannak!

A démonok megtámadták a Földet. Az arkangyal Abbadon vezeti a Pokolőrséget ellenük... És Háború is csatlakozott a küzdelemhez!

Miféle árulás ez? Ostobának nézel bennünket?

De a jelentések szerint a pecsétek nem törtek meg. Mind érintetlen!

Magad is ellenőrizted őket, igaz?

Megtettem, mester.

Nem haragszunk rád.

Szolgálatodnak ezennel... vége.

18. oldal

Szegény nővér....

Mi a parancsa a Tanácsnak?

Feladatunk van számodra, Figyelő. És bízunk benne, hogy jóval nagyobb szakértelemmel rendelkezél elődödnél. A földi apokalipszisnek azonnal véget kell vetni. Menj!

19. oldal

És találd meg a lovast, Háborút!

20. oldal

... Ez jó mókának ígérkezik!

A vég csak a kezdet!

HUNOSÍTÓK Team